

ŐSZI LEVÉL

A MISKOLCI MINDSZENTI PLÉBÁNIA ÉRTESÍTŐJE

2001. MINDENSZENTEK

HISZEK AZ ÜDVÖSSÉG RAGYOGÁSÁBAN

„Hiszem a test feltámadását és az örök életet!” – mondjuk, megvalljuk és hirdetjük valahányszor a Hiszekegyet imádkozzuk.

A test feltámadásáról beszélünk, bár a betegség gyakran meggyötri, és a szemünk látára porlad el. Egy hosszan tartó, sőt örök életről méltázunk, holott néha fáj a lét, küzdelem az élet. Sokan modernkori Jóbként átkozzák el életüket.

Micsoda földhözragadtság, szűk látókörűség jellemez bennünket! Mi mást sem tudunk, csak e földi testben gondolkodni, s az életből gyakran csak a rosszat meglátni.

Mit félték, kicsinyhitűek? – szól oda nekünk is Jézus. Ő nem halála előtti romlandó, éhezni tudó, betegségeknek kitett testét vette fel ismét, amikor föltámadt. Olyan testben támadt fel, amely már soha többé nem fog vérrel verítékezni, amelyet már soha többé nem ostorozhatnak, amelyet soha többé nem fognak keresztre feszíteni. Olyan életre támadt fel, amely életben nincs többé könny, gyász, jankiáltás, csak a könny letörése, a teljes béke és örömujjongás.

A feltámadáskor az *üdvösségre* jutunk el, és nem ezt az életet folytatjuk vég nélkül, ahol abbahagytuk. Olyan lesz ez, mint egy új teremtés. Ugyan melyikünk gondolta volna –ha az első teremtés előtt már létezett volna –, hogy ilyen lesz az ég, a föld, a tenger, s rajtuk, bennük ilyen színpompás az élővilág? Hogy ne tudna Isten a maga min-

denhatóságában és találékonyságában egy még szebb világot nyújtani nekünk?

Jézus nem beszélt nekünk, vagy legalábbis nagyon keveset ennek az eljövendő életnek részleteiről. Jelen eszünkkel, szemünkkel, s más jelen érzékszerveinkkel nem is tudnánk azt felfogni: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta azt a boldogságot, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt” (1 Kor 2,9). Jézus csak afelől akart biztosítani bennünket, hogy hely van („Atyám házában sok lakóhely van.”). Nem kell félnünk, hogy helyhiány miatt kiszorulunk. Ez a ház az *Atya* háza. Ő készíti mindazoknak, akik imádják és szeretik őt. Ő vár minket, Vele találkozunk. Ez a jelen világ is Istené. Amíg azonban itt csak a hitben ismerhetjük meg őt, amíg itt úgy tűnik, mintha Isten rejtőző Isten lenne, addig ott színről színre látjuk őt, ahol a bűnnek már nyoma sincs, s így látni tudjuk Őt úgy, amint van. A sok lakóhely pedig nem lesz üres. Valóságos emberek lesznek ott, köztük a mi rokonaink, barátaink is, ha üdvözültek. Ők a szentek. Akik bűnbánatuk révén teljesen átadták magukat Istennek, s akiket Isten határtalan irgalmában mindörökké magához ölelt.

Az Atya házáról a Jelenések könyve úgy beszél, mint egy égi Jeruzsálemről, amely „úgy tündököl, mint a drágakő, mint a kristálytisztá jáspis” (Jel 21,11). Az örök boldogság forrása azonban mégsem a drágakő-

vek és az arany ragyogása. „Isten dicsősége világítja meg, fénye pedig a Bárány”, a feltámadt Krisztus. Az üdvözültek „látni fogják arcát és homlokukon hordják nevét. Nem lesz többé éjszaka és nem szorulnak lámpafényre, vagy napvilágra. Az Úristen

ragyog rájuk, s uralkodni fognak örökkön-örökké” (Jel 22,3–4).

Hiszek Istenben.

Hiszem az eljövendő örök életet.

Hiszem, hogy ragyog...

-s-ó

Úgy tapasztaljuk, hogy a szeretet minden formája valami módon *halhatatlanságot* hirdet. A biológiai szeretet, az egyesülésvágy, a szerelem beteljesíti a másikat, és továbbadja az életet az utódok végtelen sorának. Már a részleges szeretet is továbbélést ígér, de személyes megvalósításra képtelen. Csak Isten szeretete olyan erős és hatalmas, hogy nemcsak ígéri, ízlelteti, hanem meg is valósítja a szeretet együtt-létét és örökkévalóságát. Az ember a történelemben már sokféleképpen próbált tovább élni. Utódaiban, fennmaradó hírnevében, a másikért hozott áldozatában, de kiderült, hogy a „másik” is halandó, akiért önmagát áldozta, ezért nem képes viszonzni, amit érte tett – a hírnév, a siker pedig elenyészik.

Csak egy Valaki bírja az örökkévalóságot, aki a keletkezés és elmúlás folyamatában a *Van, az Élet, az Isten*. Őbenne az ember „igazán magához tér” és rádöbben, hogy már e földön sem pusztán önerőből, önmagában, hanem Istennek élt. Így már itt megsejthetjük, hogy „a mennyország semmi más, mint szeretet: örök kommunikáció Isten között és azon emberek között, akik szeretik egymást”.

Aki evilágban szeretetben él, nincs magányban, mert nem „magának van”, hanem Istennek.

Ha pedig „örökre hazatér”, saját személyét viszi Isten elé, azt, aki-be bele van írva mindaz, amit szeretetben tett. Így önmaga is egy „darabka megtestesült szeretet”. Növekvő szeretetünk mértékében járulunk a halálban Hozzá, Isten elé. Ő ráismer bennünk saját szeretetére, és mint benne részesedőket, fogad be örökkévaló boldogságába.

Széll Margit

SZENTMISÉK AZ ÖSSZES ELHUNYTÉRT A MINDSZENTI TEMPLOMBAN

A miskolci Mindszenti templomban november hónap elején három alkalommal az összes elhunytért ajánlunk fel szentmisét.

Mindazok, akik nem tudnak külön szentmisét felajánlani halottaikért, kérjük jöjjenek el, és vegyenek részt ezeken a szentmiséken, illetve azok valamelyikén. Kérjük, hogy elhunyt hozzátartozóik keresztnévét írják föl az itt alul letéphető papírszeletre. A szándékokat a szentmisék elején a templomban gyűjtjük össze.

Az összes elhunytért végzett szentmisék időpontjai:

2001. november 2-án, pénteken reggel 7 órakor

2001. november 3-án, szombaton reggel 7 órakor

2001. november 6-án, kedden este 18,30 órakor

Mennyei Atyánk,

légy irgalmas azokhoz a testvéreinkhez, akik Krisztus békéjében hunytak el; légy irgalmas minden meghalt felebarátunkhoz, akiknek hitét csak te ismerted. Vezesd el mindnyájukat a feltámadásra. Ha pedig majd egykor a mi életünk útja is véget ér, végy fel minket országodba, amelynek szépségében az élet teljességét ígérted nekünk. Jézus Krisztus a mi Urunk által téged dicsőítünk és áldunk majd ott, együtt a boldogságos Szűzanyával, Máriával, az apostolokkal, a vértanúkkal és minden szenttel...

ELHUNYT HOZZÁTARTOZÓ(I)M KERESZTNEVE,
AKI(K)ÉRT A SZENTMISÉT FELAJÁNLOM:

.....

Emlékezzél meg rólunk, Jézus, ég és föld Királya!

Az Atya, a Fiú † és a Szentlélek nevében!

Hiszek az egy Istenben,

mindenható Atyában,
mennynek és földnek, minden láthatónak
és láthatatlannak teremtőjében.

Hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban,
Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született az idő kezdete előtt.

Isten az Istentől, világosság a világosságtól,
valóságos Isten a valóságos Istentől,

született, de nem teremtmény,
az Atyával egylényegű, és minden általa lett.

Értünk emberekért, a mi üdvösségünkért
leszállott a mennyből.

Megtestesült a Szentlélek erejéből

Szűz Máriától, és emberré lett.

Poncius Pilátus alatt értünk keresztre feszítették;

kínhalált szenvedett és eltemették,

harmadnapra föltámadott az Írások szerint,

fölment a mennybe, ott ül az Atyának jobbján.

De újra eljön dicsőségben, ítélni élőket és holtakat,
és országának nem lesz vége.

Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben:

aki az Atyától és a Fiútól származik.

Akit éppúgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút:

ő szólt a próféták szavával.

Hiszek az egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban.

Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára.

Várom a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen.

A temetőben sírjoggal rendelkezőknek figyelmébe ajánljuk, hogy a **Temetői Rend-et** olvassák el, és szükség esetén **fáradjanak be a gondnoki irodába adategyeztetésre.**

Meghosszabbított ügyfélszolgálatot tartunk a temetőgondnoki irodában:

október 24–30.

10–16 óráig,

október 31–november 1.

09–19 óráig.